सर्गः १० तस्मै कुशलसम्प्रश्नव्यञ्जितप्रीतये सुराः । भय
मप्रलयोद्वेलादाचख्युर्नैर्ऋतोदधेः ॥ ३४ ॥ अथ
वेलासमासन्नशैलरन्ध्रानुनादिना । स्वरेणोवाच
भगवानभिभूतार्णवध्वनिः ॥ ३५ ॥ पुराणस्य कवे
स्तस्यवर्णस्थानसमीरिता । बभूव कृतसंस्कारा चरि
तार्थैव भारती ॥ ३६ ॥

तस्मादिति । सुरास्तस्मै विष्णवे नैर्ऋतोदधेराक्षसमसमु
द्राद्भयमाचख्युः कथयन्तिस्म किं० तस्मै कुशलस्य संप्रश्नेन
व्यञ्जिता सूचिता प्रीतिर्यस्य तस्मै किं० नैर्ऋतं अप्रलये प्रलया
भावे उद्वेलान्मर्य्यादामतिक्रान्तात् ॥ ३४ ॥ अथेति । अथभग
वानुवाच किं० भगं स्वरेण शब्देन परिभूतस्तिरस्कृतोर्णवस्य
समुद्रस्य ध्वनिः शब्दोयेन सः किं० स्वरेण वेलाक्षीरसागर
मर्य्यादा तस्याः समासन्नाः समीपवर्त्तिनः शैलाः पर्वतास्तेषां
रन्ध्रेषु छिद्रेषु अनुनादिना प्रतिध्वनिमता ॥ ३५ ॥ पुराणस्येति ।
पुराणस्य चिरन्तनस्य कवेस्तस्यविष्णोर्वर्णानामक्षराणां स्थाने
षूरःकण्ठादिषु समीरिता सम्यगुच्चारिता भारती वाणी
चरितार्था कृतार्था बभूवैव किं० भारती कृतः सम्पादितः
संस्कारः साधत्वं स्पष्टतादिप्रयत्नो यस्याः सा ॥ ३६ ॥